

Warszawa, dnia 4 października 2024r.

Szanowny Pan

W odpowiedzi na pytania Pana Dziekana przesłane za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu 29 sierpnia 2024r. dotyczące obowiązków radcy prawnego wyznaczonego do prowadzenia sprawy z urzędu Komisja Etyki i Wykonywania Zawodu Krajowej Rady Radców Prawnych podnosi, co następuje.

- 1) Ocena zasadności wnoszenia albo niewnoszenia środka odwoławczego należy do radcy prawnego, w ramach jego obowiązków ustawowych (art. art. 2, 4, 6, 14, 22 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych) i deontologicznych (art. art. 8, 12, ust. 1, 45 zd. 1, z uwzględnieniem obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) w związku z wykonywaniem zawodu - świadczeniem pomocy prawnej na rzecz konkretnego klienta w konkretnej sprawie. Zauważyć przy tym należy, że Gerard Dźwigała wskazuje, że „[w] przypadku braku kontaktu z klientem radca prawny powinien wnieść środek odwoławczy, chyba że byłby w jego ocenie oczywiście bezzasadny”. (tak: Gerard Dźwigała [w:] Gerard Dźwigała, Leszek Korczak, Tomasz Scheffler (red.), Anita Woroniecka, Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Komentarz, 4. wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2023s. 404 - komentarz do art. 44, teza 5).
- 2) Przepis art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego dotyczy zarówno radców prawnych świadczących pomoc prawną w zakresie prowadzenia spraw sądowych z wyboru, jak i z urzędu. Z przepisu nie wynika bowiem, iż znajduje on zastosowanie wyłącznie do jednej ze wskazanych kategorii pełnomocników. Powyższe znajduje również potwierdzenie w definicji klienta zawartej w art. 5 pkt 4) Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zgodnie z którym ilekroć w Kodeksie jest mowa o kliencie – rozumie się przez to każdego, na rzecz którego radca prawny świadczy pomoc prawną, a zatem również klienta dla którego świadczy pomoc prawną wyznaczony z urzędu radca prawny.

Opracowanie:
r.pr. Grzegorz Wyszogrodzki

Przewodniczący
Komisji Etyki i Wykonywania Zawodu
Krajowej Rady Radców Prawnych
r.pr. Ryszard Wilmanowicz